

Τῆς Ἑρας ναὸς ἔκειτο, φαίνεται, ἀνατολικῶς τοῦ μνημείου τοῦ Λυσικράτους, κατ' ἐπιγραφὴν εὐρεθεῖσαν μεταξὺ πεισῆμων ἐρειπίων ἐκεῖ ἐν ἐλαιοτριβείῳ.

Ἀποτροπαίου Διὸς « ἐσχάρα » ἡ βωμὸς ὑπῆρχεν ἐν τῷ αἰετῇ τῆς πόλεως, μεταξὺ τοῦ Ὀλυμπίου καὶ τοῦ Πυθίου (11).

Τὸ Παλλάδιον, τέμενος βεβαίως τῆς Ἀθηνᾶς, μνημονεύεται ὑπὸ Πλουτάρχου (12) μετὰ τοῦ Λυκείου καὶ τοῦ Ἀρδηττοῦ, καὶ ἐχρησίμευε καὶ εἰς Δικαστήριον (13). Κατὰ Πιπτάκην (14) ἐπιγραφὴ φέρουσα « Διὸς ἐν Παλλαδίῳ » εὐρέθη βορείως τοῦ Πύργου τοῦ Κυρρῆστου.

Τὸ δὲ Φερεφάτιον ἡ ναὸς τῆς Περσεφόνης, δὲν ἀπεῖχε πολὺ τοῦ Λεωκορίου (15), ἣν ἄρα ἐν τῷ ἔσω Κεραμεικῷ.

Γ

Χωρία ὑπὸ συγγραφέων μαρτυρούμενα,
ἀλλ' ἀγνώστου θέσεως.

Ἱερὰ ἐν Ἀθήναις, ὧν ἡ θέσις ἄδηλος, μνημονεύονται προσέτι ὑπὸ διαφόρων.

Τὸ Αἰγεῖον ἡ τοῦ Αἰγέως (1), κείμενον ἴσως, ὡς ἐκ τῆς ταυτωνυμίας εἰκάσαι, παρὰ τὰς Αἰγείας Πύλας καὶ τὸ Δελφίνιον.

(11) Στρβ. Θ, 404.

(22) Β, Θησ. ΚΓ.

(13) Αἰλιαν. Π. Ἰ. Ε, 15. — Πολυδ. Η, 118-120. — Παυσ. Ἀττ. ΚΗ, 9. — Ἀριστοτ. Πολιτ. Δ, 13, 2.

(14) Ant. Hell. 819.

(15) Δημοσθ. Εἰς Κόν. 1258, R.

(1) Ἀρποκρ. Σουλδ. λ. Αἰγεῖον.

Τὸ Φορβάντιον(2), ἱερὸν τοῦ ὑπ' Ἐρεχθέως φονευθέντος Βασιλέως τῶν Κουρητῶν.

Ὁ Στεφανηφόρος(3).

Ὁ Καλαμίτης(4), περὶ οὗ ἴσως δύναται νὰ ὑποτεθῇ ὅτι τὸ ὄνομα ἔμεινε σχεδὸν ἀπαράφθορον εἰς τοῦ « Καλαμιώτου τὴν Βρύσιν ». Λέγει δ' ὁ Ἡσύχιος τὸν Καλαμίτην « ἥρῳα τῷ Ἡλισίῳ πλησίον »· ἀλλ' ἐν Δημοσθένει αἱ ἐκδόσεις φέρουσι « Κλησίῳ ».

Τὸ Ὠρῶν ἱερὸν περιεῖχε βωμὸν Ὀρθίου Διονύσου καὶ Νυμφῶν(5). Ἦν ἄρα ἴσως τὸ ἐπὶ τοῦ κατωτέρῳ (Δ) μνημονευομένου Λόφου τῶν Νυμφῶν ἰδρυμένον.

Τὸ τέμενος τοῦ Δήμου καὶ τῶν Χαρίτων ἐνέκλειεν ἄγαλμα τοῦ Ἰουδαίου ἀρχιερέως Ὑρκανοῦ(6).

Τὸ ἱερὸν τοῦ Μηνυτοῦ Ἡρακλέους ἰδρύθη ὑπὸ Σοφοκλέους τῷ ἡμιθέῳ, ὡς μηνύσαντι αὐτῷ ποῦ ἦν κεκρυμμένον χρυσοῦν τι ἀνάθημα κλαπέν ἐκ τοῦ ναοῦ αὐτοῦ(7).

Μνημονεύονται ἐπίσης καὶ τὰ ἀγνώστου θέσεως ἱερὰ τῆς Λυσιζώνου Ἀρτέμιδος(8), τοῦ Ἡγεμονίου Ἑρμοῦ(9), τῆς Ψιθύρου Ἀφροδίτης, καὶ Ἔρωτος, καὶ Ἑρμοῦ ψιθυριστῶν(10), καὶ τὸ Ἑρμοῦ τοῦ Φαλανθέως, κατὰ τὸ Φάλανθον, ὅρος τῆς Ἀρκαδίας(11), δυτικῶς τῆς πύλης τῆς Ἀγορᾶς.

(2) Ἀνδοκ. π. Μυστηρ. Σελ. 20. — Ἀνδρόν. ἐν Ἀρποκρ. λ. Φορβάντιον.

(3) Ἀρποκρ. λ. Στεφανηφ.

(4) Δημοσθ. π. Στεφ. Σελ. 270.

(5) Φιλόχωρ. ἐν Ἀθην. Β, 2.

(6) Ἰώσηπ. Ἰουδ. ἀρχαιότ. Δ, 16.

(7) Σχόλ. εἰς Σοφ. βίον. — Cic. de divin. I, 25. — Ἡσύχ. λ. Μηνυτής.

(8) Σχόλ. εἰς Ἀπολλών. Ῥόδ. Α, 288.

(9) Σχόλ. εἰς Ἀριστοφ. Πλοῦτ. 1160.

(10) Δημοσθ. κ. Νεαίρ. 1258. — Ἀρποκρ. λ. Ψιθυριστής.

(11) Ἀρχ. Ἐφ. Ἀρ. 1826. Σελ. 1010.

Πολιτικὸν προσδιορισμόν, τὰς συνελεύσεις τῶν Φρατριῶν, εἶχον τὰ Φράτρια, δώδεκα ὄντα, ταῖς φρατρίαις ἰσάριθμα, καὶ περιέχοντα ἀγάλματα Διδὸς Φρατρίου καὶ Ἀθηναῖς Φρατρίας (12).

Τὸ Μητιοχεῖον, φερώνυμον τοῦ ἀρχιτέκτονος αὐτοῦ, χρησίμευεν ὡς δικαστήριον (13).

Τὸ Θεσμοφορεῖον ἦν ἡ δίαίτα τῶν παρθένων τῶν παρασκευαζομένων ἵνα μετάσχῃ τῆς τελετῆς τῆς Δήμητρος καὶ Κόρης ὡς Θεσμοφοριάζουσai (14).

Τὸ Ἀργυροκοπεῖον ἦν κατάστημα ἐν ᾧ εἰς νόμισμα ἐκόπτετο τοῦ Λαυρίου ὁ ἄργυρος (15), ἴσως αὐτὸ τὸ ἀργυρεῖον τοῦ Τιμάρχου. (Ἰδ. Α, 7, Σελ. 73).

Εἰς τὸ Παρασίτιον κατέθετον οἱ λεγόμενοι « Παράσιτοι » τῶν ἱερῶν σίτων τὰς ἀπαρχάς (16).

Ἡρώς ἢ Ἡρώον ἐπὶ Βλαύτῃ ἦν θέσις καθ' ἣν ἄγαλμα ἡρώος τινος ἱδρυτο πλησίον λιθίνης ἐμβάδος, ἀναθήματος ὑποδηματοποιοῦ (17). Ὁ Κ. Πιττάκης βεβαίῳ ὅτι εὑρεν « ἱερὸν Βλαύτης » μνημονευόμενον εἰς δύο ἐπιγραφάς (18), καὶ ἐξ αὐτῶν θέλει νὰ συμπεράνῃ ὅτι ἔκειτο ὅπου ἡ ἐκκλησία ἢ « Βλασταροῦ », ἧς τὸ ὄνομα ἐκ τῆς « Βλαύτης » δῆθεν παρεφθάρη. Τὰς ἐπιγραφάς ὁμῶς ταύτας ἐγὼ καὶ οὐδέποτε εἶδον ἢ εὔρον. Μνημονεύεται ὁμῶς « σηκὸς

(12) Πολυδ. Α, 1.

(13) Φώτ. Λεξ. λ. Μητιοχεῖον. — Ἡσύχ. λ. Μητι(ό)χου τέμενος. — Πολυδ. Η, 121.

(14) Ἡσύχ. λ. Πρυτανεῖον.

(15) Ἀντιφών, ἐν Ἀρποκρ. λ. Ἀργυροκοπεῖον.

(16) Πολυδ. ΣΤ, 35. — Ἀθην. ΣΤ, Σελ. 235, c. d.

(17) Πολυδ. Ζ, 87. — Ἡσύχ. λ. Βλαύτη.

(18) Ἀρχ. Ἐφ. 1830. 1834.

Βλαύτης » ἐν ἐπιγραφῇ εὐρεθείσῃ παρὰ τῇ εἰσόδῳ τῆς Ἀκροπόλεως (19).

Υπῆρχε δέ που καί τις Θησαυρός, ἐπισήμους εἰκόνας ἐγκλείων (20).

Τὸ δὲ *Βουζύγιον*, ἐπώνυμον τοῦ ἥρωος τοῦ πρώτου βόας εἰς ἄροτρον ζεύξαντος, λέγεται γενικῶς ὑπὸ Πλουτάρχου (21) « κείμενον ὑπὸ τὴν πόλιν ».

Μνημεῖον δ' Ἴππου καὶ Κόρης ἵστατό που, ἐξηγούμενον ὡς παριστῶν δῆθεν ἄρχοντά τινα Ἴππομένην καλούμενον, παρὰδόντα τὴν ἰδίαν θυγατέρα εἰς βορὰν λιμώττοντος ἵππου (22).

Καὶ *Παλαῖστραι* δὲ μνημονεύονται, ἡ τοῦ *Σιβυρτίου* (23), ἡ τοῦ Ἴπποκράτους (24) καὶ ἡ τοῦ *Ταυρέου* (25), περὶ ἧς λέγει ὁ Πλάτων ὅτι ἦν « καταντικρὺ τοῦ τῆς Βασιλικῆς ἱεροῦ ». Ἀλλὰ Βασιλικῆς ἱερὸν ἐστὶν ἄγνωστον καὶ ἀκατανόητον, καὶ βεβαίως γραπτέον *Βασίλης* (26), ὡς καὶ ἐν τινι ἀξιολόγῳ ἀττικῇ ἐπιγραφῇ, κατὰ τὸ δεξιὸν χεῖλος τοῦ Ἰλισσοῦ εὐρεθείσῃ, φέρεται· « ἱερὸν Κόδρου καὶ Νηλέως » (τοῦ υἱοῦ τοῦ Κόδρου) « καὶ Βασίλης » (27). Ἦν δὲ τοῦτο τοῦ Κόδρου τὸ ἱερὸν, τὸ καὶ *Κόδρου πέσημα* λεγόμενον, ἰδρυθὲν ὅπου ἐλέγετο ὅτι ἔπεσεν ὁ Κόδρος θυμᾷ εὐγενοῦς πατριωτισμοῦ, ὅτ' ἐπετέθη κατὰ τῶν Δωριέων, δεξιῶς τοῦ

(19) C. I. Att. II, 411.

(20) Ἡσύχ. λ. Θησαυρός. — Ἀρποκρ. λ. Πολύγνωτος.

(21) Γαμ. Παραγγ. 42.

(22) Ἡρακλ. Ποντ. π. Πολιτ. Σ. 3, "Εκδ. Kœl. — Σουίδ. λ. Ἴππομέν. — Φώτ. λ. Παρ' Ἴππον. — Λεξ. Ῥητ. 295, 12.

(23) Πλούτ. Β. Ἀλκ. Γ.

(24) Ψ Πλούτ. Β. Ἰ. Ῥ. Ἰσοκρ. Τ. IB, Σελ. 239, "Εκδ. Hufn.

(25) Πλάτ. Χαρμ. Σελ. 153, α, "Εκδ. St.

(26) Ἡσύχ. λ. Βασίλη. — Στ. Βυζ. λ. Ἀγάμεια.

(27) Ἀρχ. Ἐφ. "Ετ. 1884. Σελ. 162.

Ἰλισσοῦ, κατὰ Πausανίαν(28), εἰς ἣν θέσιν περίπου εὐρέθη καὶ ἡ ἐπιγραφή. Τῆς θέσεως δὲ ταύτης ἀπέναντι, ἴσως εἰς ἀντιπέραν τοῦ Ἰλισσοῦ, ἦν ἡ Ταυρέου Παλαίστρα.

Λέσχαι δὲ λέγονται ὑπάρξασαι ἐν Ἀθήναις τριακόσiai ἐλήκοντα, ἐν αἷς κατὰ τὰς ψυχρὰς χειμερινὰς νύκτας εὐρισκον καταφύγιον οἱ πτωχοί(29).

Ἡ ῥυμοτομία τῆς πόλεως ἦν ἀρχαία, καὶ τούτου ἕνεκα ἀτελής(30). Ὄνόματα ἰδιαίτερα φαίνεται ὅτι σπανίως εἶχον τῆς πόλεως αἱ ὁδοί. Τούτων τινὲς τῶν εὐρυτέρων ὠνομάζοντο δρόμος, ὡς ἦν ἡ προμνημονευθεῖσα (B, α, Σελ. 117), ἀπὸ τῶν Ἑρμῶν ἀναβαίνουσα εὐθὺς μέχρι τοῦ Ἑλευσινίου, καὶ ἄλλη ἀπὸ τοῦ Λυκείου πρὸς τὸ Στάδιον χωροῦσα(31).

Ἐν τῷ Κεραμεικῷ δ' ὑπῆρχεν ἡ Τρίοδος, διακλαδευομένη κατὰ τὸ σημεῖον εἰς δ' ἴστατο ὁ Ἑρμῆς ὁ τετρακέφαλος(32).

Τὴν ἀτραπὸν Μύρμηκος εἶδομεν ἀνωτέρω(33). Ἐτέρα δὲ ὁδὸς μνημονεύεται ὡς τρίτη ῥύμη(34), καὶ ἄλλαι διεκρίνοντο διὰ τῶν παρ' αὐταῖς βιομηχανικῶν καταστημάτων, οἷον τὰ Χαλκᾶ(35), τῶν Ἑρμογλυφείων(36) καὶ τῶν κιβωτοποιῶν(37).

Ὑπῆρχε δὲ καὶ τις ὁδὸς καλουμένη Ἑστία ἴσως Ἑστίας,

(28) Ἀττ. ΙΘ, 6. — Λυκ. κ. Λεωκρ. 86.

(29) Πρόκλ. Εἰς Ἡσιόδ. Ἔργ. Β.

(30) Δικαίαρχ. Β. Ἑλλ. Σελ. 485.

(31) Ξενοφ. Ἱππαρχ. Γ, 2.

(32) Ἰδ. Ἀνωτ. Α, δ, Σελ. 53.

(33) Β, γ, Σελ. 131.

(34) Πολυδ. Θ, 38.

(35) Ἀνωτ. Α, δ, Σελ. 54.

(36) Πλούτ. π. δαιμον. Σωκρ. 1.

(37) Αὐτ.

παρὰ τῇ Ἀργύλῃ(38), προαστείῳ, ὡς φαίνεται. τῶν Ἀθη-
νῶν. Ἦν δὲ τοῦτο διπλοῦν, « καθύπερθεν καὶ ὑπένερ-
θεν » (39), ὥστε φαίνεται ὅτι ἔκειτο πλησίον ὑψώματος, πι-
θανῶς ὑπὸ τὸν Ἀγχεσμον, βορείως τῆς πόλεως. Καὶ ὑπὲρ
ταύτην δὲ τὴν ὁδὸν ἦν ἰδρυμένος Ἑρμῆς τρικέφαλος, ὁ
τοῦ Προκλείδου, δεικνύων τὰς τῶν ὁδῶν διευθύνσεις (40).

Εἰς τὰ ὑψηλὰ δὲ τῆς πόλεως, κατὰ τὴν ρίζαν τοῦ βρά-
χου τῆς Ἀκροπόλεως, τοῦ πρὸς βορρᾶν τοῦλάχιστον, φαί-
νεται ὅτι ὑπῆρχε περίπατος, διότι ἐφ' ἐνὸς τῶν βορειανα-
τολικῶν βράχων ἀναγινώσκεται ἐπιγραφή· « Τοῦ περιπάτου
περίοδος Γ πόδες ΓΔΙΙΙ », ἀναγνωστέα πιθανῶς· « περίο-
δος πέμπτη, πόδες (ΓΔΙΙΙ), ἤτοι 513.

Οἰκίας δὲ περιεῖχεν ἡ πόλις περὶ τὰς μυρίας (41).

Τῆς δ' Ἀγορᾶς, τῆς τε κεντρικῆς, ὡς καὶ πάσης ἄλλης
τῶν ἐν Ἀθήναις, οἷον τῆς τῶν Χολαργέων (42), πᾶσα ἡ
περιφέρεια, ἢ ἴσως καὶ ἕκαστον τμήμα αὐτῆς, ἐλέγετο Κύ-
κλος (43). Τὰ δὲ διάφορα τμήματα διεκρίνοντο, τινὰ μὲν
διὰ τοπικῶν ὀνομάτων τῶν ἐκεῖ συνήθως, πολλάκις ἐν σκη-
ναῖς (44), πωλούντων καὶ ἀγοραζόντων, οἷον Ἀγορὰ Ἑρέ-
τρια, Ἀγορὰ Ἀργείων (45)· ἄλλα δὲ κατὰ τὰ πωλούμενα
ὄνια, οἷον Ἀγορὰ ἀλφίτων, ἱματιόπωλις ἢ σπειρόπωλις
(παλαιῶν ἐνδυμάτων) (46), ἰχθυόπωλις (47), μεθ' ὑποδιαί-

(38) Ἀλκίφρ. Ἐπιστ. Γ, 43, δ.

(39) Ross. Demen. Σελ. 5.

(40) Σουῖδ. — Ἀρποκρ. λ. Τρικέφαλος.

(41) Ξενοφ. Ἀπομν. Γ, 6, 14.

(42) Ἐπιγρ.

(43) Πολυδ. Ζ, 11-18. — Ἡσύχ. λ. Κύκλος.

(44) Ἀρποκρ. λ. Τὰ Πυθοδωρίου. — Λ. Σκηνῆται.

(45) Ἀνωτ. Α, δ, Σελ. 63.

(46) Πολυδ. Ζ, 78.

(47) Ψ Πλούτ. Β. Ι. Ρ. Ὑπερίδ. Τ. ΙΒ. Σελ. 272. Ἔκδ. Hurl.

ρσεων « ἐς τοῦτον, ἐς τὰ μῦρα, ἐς τὸν χλωρόν τυρόν », χλ. (48). Ἡ δὲ γυναικεία Ἀγορά (49) ἦν βεβαίως τὸ μέρος ὅπου ἐπωλοῦντο τὰ ταῖς γυναιξὶ χρήσιμα. Θεῶν δ' Ἀγορά (50), εἴτε καθ' ἑαυτὴν ὑπάρχουσα, εἴτε μέρος ἀπολοῦσα τῆς κεντρικῆς Ἀγορᾶς, ἦν ἡ εἰς ἣν ἐπωλοῦντο τὰ τῶν Θεῶν ἀγαλμάτια.

Πλὴν τῆς κεντρικῆς δ' ὑπῆρχον καὶ ἕτεραι ἀγοραί ἐν Ἀθήναις, ὡς εἶδομεν τὴν τῶν Μελιτέων (51), καὶ τὴν τοῦ Κολυττοῦ (52), αἷς προσθετέα καὶ ἡ τῶν Κερκώπων (53), παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τῇ Ἡλιαίᾳ, ἀγνώστου ἄλλως θέσεως, ἐκτὸς ὅτι ἐν χωρίῳ τινι (54) λέγεται κειμένη ἡ Ἡλιαία « κάτω, ἐν κοίλῳ τινι τόπῳ », ἦν δὲ « ἐπάνω δικαστήριον ». Ἄν τοῦτο ἦν τὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἴσως ἔκειτο ἡ Ἡλιαία ἐν τῷ κοίλῳ, τῷ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς Πνυκός, ὅπου ἦν, ἢ μετὰ ταῦτα ἀνέβη, ἢ ἐκκλησία τοῦ δήμου. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ὄνομα Κέρκωπα, ἐνεκα τῆς κακῆς φήμης τοῦ φέροντός ποτε αὐτὸ λαοῦ περὶ τὴν Ἐφεσον, ἐπεκράτησε νὰ ἰσοδυναμῇ πρὸς τὸ τῶν κλεπτῶν καὶ ἀπαταιώνων, δύναται ἴσως ἡ Ἀγορὰ αὕτη νὰ ὑποτεθῇ ὠρισμένη εἰς πώλησιν τῶν ἀδеспότων κλοπιμαίων.

(48) Εὐπολις ἐν Πολυδ. Θ, 47.

(49) Πολυδ. I, 18. — Θεοφρ. χαρακτ. Π. κολακ. B, 4.

(50) Ἀριστείδ. Κυζικ. T. I, Σελ. 418. Ἐκδ. Cant. — Αὐτ. Ἀθην. Σ. 30.

— Ἡσύχ. λ. Θεῶν Ἀγορά.

(51) B, γ, Σελ. 132.

(52) B, δ, Σελ. 135.

(53) Ἡσύχ. λ. Ἀγ. Κερκ.

(54) Bekker, Anecd. gr. I, 253.

